35 Gospodova žalost nad Jeruzalemom

Deveta nedelja po Binkoštih

Luka 19, 41- 46

Ko je prišel bliže in zagledal mesto, se je zjokal nad njim. Rekel je: »O, da bi tudi ti na ta dan spoznalo, kaj ti prinaša mir, tako pa je prikrito tvojim očem. Prišli bodo nadte dnevi, ko te bodo sovražniki obdali z okopi, te oblegali in stiskali z vseh strani. V tla bodo poteptali tebe in tvoje otroke v tebi in ne bodo pustili kamna na kamnu v tebi, ker nisi spoznalo časa svojega obiskanja.« Ko je stopil v tempelj, je začel izganjati prodajalce. Rekel je: »Pisano je: Moja hiša naj bo hiša molitve, vi pa ste iz nje naredili razbojniško jamo.«

12. april 1872

V razodetjih o 'Duhovnem Soncu' najdete že pojasnjeno, kaj pomeni: "In Jezus zajoka."

Tam vam je pokazano, da duhovno te besede izražajo najglobljo žalost Boga, ki je prinesel Svojim otrokom Svoje celotno Nebeško Kraljestvo na njihovo zemljo, se jim celo prikazal v vidni obliki njihovega Stvarnika in Gospoda vseh vesolj in kako slepi, vsemu temu navkljub, niso prepoznali Njega, kakor najvišjo ljubezen, ponižnost in usmiljenje. Storili so Mu to, kar se lahko najbolj podlega in bolečega dogodi človeku; in prezirali Njegov nauk, nauk ljubezni, sprave in odpuščanja. Ta velika slepota večine Njegovih sodobnikov, je pripravila velikega Stvarnika, vidno utelešenega v Jezusu do tega, da je prelil solze žalosti. Razjokal se je nad propadom glavnega mesta judovskega naroda, predvidel je njihov popoln konec kot samostojnega naroda, ki ga bodo tudi v oddaljeni prihodnosti, zaradi samovoljnega načina razmišljanja tega naroda, preganjali vse do današnjih dni.

Radost Mojih učencev, ki so verjeli, da so v Mojem prihodu v Jeruzalem prepoznali vrhunec Mojega poslanstva, ni niti najmanj ustrezala farizejem in pismoukom. Ko so zahtevali naj oštejem Moje učence, Sem odgovoril: "Naj se veselijo; kajti, če bi molčali, bi govorili kamni!"

S tem Sem hotel tem v zmoti živečim ljudem povedati, da se bo kmalu veselje Mojih učencev sprevrglo v žalovanje kamnov iz uničenega obzidja njihovega mesta in templja, kar jim bo pokazalo, da niso prepoznali Mene, ki Sem vstopil v notranjost njihovega obzidja s palmovo vejico miru. Prepoznali niso niti Božanskega učitelja niti Njegov nauk iz nebes, ker so hrepeneli samo po posvetni slavi in sijaju in po posvetnem Mesiji, ki naj bi jih celo bolj okrepil in ojačal v njihovemu dobremu življenju in umazanih užitkih.

Niti petdeset let ni minilo po Moji smrti, ko so Moja opozorila postala resničnost. Izbrano ljudstvo je prenehalo obstajati kot samostojen narod. Kot Sem nekoč pregnal iz templja prodajalce in kupce, ki so spremenili hišo molitve v tržnico, tako so bili Judje izgnani iz Jeruzalema zato, ker se je to, kar se je prej dogajalo v templju, nadaljevalo v mestu, to je, popolnoma so pozabili na človeško višje duhovno življenje

in so v svoji posvetni materialnosti stremeli samo po užitkih, moči in bogastvu. S tem so sami izpolnili Mojo prerokbo, katero Sem v globoki žalosti napovedal obzidju Jeruzalema in templja.

Kakor Sem takrat usmeril Moje besede žalovanja h grešnemu človeštvu, tako želim ponovno narediti tudi sedaj živečim in prihodnjim rodovom. Tudi sedaj Sem razžaloščen nad usodo mnogih duš, katere celo Jaz, kot Bog, ne morem rešiti, ker se ne smem vmešavati v človeško svobodno delovanje.

Tako sedaj tudi vidim, kako se človeška ladja s polnimi jadri približuje skalam in čerem, vidim razbitje vseh njihovih upov in sanj o sreči, in kako tisoči in tisoči pozno spoznajo,da, prepozno, kaj bi morali narediti, ampak niso uspeli. Tudi njim bi rad povedal, kar Sem nekoč rekel Jeruzalemu in njegovim prebivalcem: "Če bi samo spoznali, kaj vam lahko prinese mir; kajti prišel bo čas, ,ko boste z bridkimi izkušnjami občutili to, kar niste prepoznali v času obiska Mojega blagoslova in usmiljenja!"

Tudi danes lahko ponovimo Moje tožbe o neizogibni usodi Jeruzalema, kajti tudi današnje neumno človeštvo ne prepoznava svojega poslanstva, namena svojega obstoja in svoje sedanje in prihodnje življenje. Torej mora na popolnoma naravno-duhovni način priti do nasprotnega delovanja oziroma reakcije, s katero bodo v skladu z Mojimi Božjimi zakoni duhovi, duše in bitja še enkrat postavljeni na svoje mesto, ki jim bo edino omogočilo, da dosežejo stopnjo popolnosti,katero Sem jim določil za njihov najvišji cilj.

Umrljivi oče se pogostokrat razžalosti, ko vidi svoje otroke, ne glede na žrtve, ljubezen in skrb, ki jih je vnesel v njihovo duhovno in moralno izobraževanje, da se obrnejo k napakam in stopijo na napačno pot, namesto da bi mu postali tolažba in radost v starosti; kako pogosto poplačajo njegovo ljubezen z žalostjo, strahom in često s sramoto! Toda kaj lahko on, razočaran, stori? Ne more nadzirati osebnosti svojih otrok,ki so duševno in duhovno svobodni in lahko mislijo ter delajo, karkoli jim ustreza. Tako starši često nemočno gledajo raztreščene vse svoje upe, drugega za drugim,ki se rušijo kot gradovi v oblakih.

Kar se tukaj dogaja umrljivim staršem, se dogaja tudi Meni, vendar v veliko večji meri. Jaz, Stvarnik celotnega vesolja, moram gledati, kako Moja ustvarjena bitja, katera Sem določil za najvišje duhovno veličastje, hodijo v nasprotno smer namesto, da bi hitela proti duhovnemu, ob zavedanju svojega žlahtnega rodu. Gledati moram, kako duhovna bitja zaničujejo, se jim rogajo in jih opisujejo kot domišljijsko norost versko blaznih pobožnjakov, medtem ko se grobi materialni užitki posvetnega življenja častijo, kakor človekova najbolj dragocena posest. Sedaj moram gledati,

kako se ima zunanja obleka za najbolj pomembno stvar,vendar pa se duhovna bit, pripadajoča tej posodi, namenoma prezre.

Tudi tukaj velja to, kar Sem nekoč dejal farizejem: Celo če bi bili Moji učenci in privrženci tiho, bi kamenje - to je vso naravno materialno kraljestvo - govorilo in od vsepovsod klicalo človeštvu: "Predramite se ljudje iz vaše materialne zastrupljenosti! Zaman zanikate svojo usodo in vašega Stvarnika! Če ne želite verjeti v poduke, ki vam jih je zapustil v času Svojega vidnega bivanja na zemlji, če želite utopiti glas lastnem srcu, ki vam nenehno "nedvoumno" prigovarja in Vas opozarja, če želite zanikati vse to - potem opazujte naravo! "

Goreči zelo bistroumni razumniki, znanstveniki in raziskovalci materije morajo vsi, kljub njihovemu odporu, priti na koncu do spoznanja, da nad materijo prebiva veliki duh, ki združuje tako najmanjše atome kot tudi velike svetove v celoto in ki je lahko, kar je razvidno iz vseh njegovih del, edino Bog ljubezni, usmiljenja in popuščanja, ki se - kot je bilo nekoč navedeno v priliki o izgubljenem sinu - bolj razveseli enega samega izgubljenega, kakor devetindevetdeset pravičnih, ki ne potrebujejo tolažbe.

"BOG OBSTAJA!" Ta klic se razlega od vsepovsod. Celo skupno povezovanje političnih in družbenih dejstev dovolj jasno prikazuje pozornemu opazovalcu, da se dogodki ne obrnejo vedno tako, kot želi človek, temveč se tako tisti v življenju posameznika, kakor tudi celotnih narodov često močno razlikujejo od tega, kar se je pričakovalo. Božja moč se jasno prikazuje vsepovsod - v ljubezni za tiste, ki ljubijo,v jezi za tiste, ki so jezni, v odpuščanju za tiste, ki odpuščajo. -

In kakor Sem nekoč pretakal solze Božanske žalosti nad slepoto prebivalcev Jeruzalema, ker sem vnaprej videl kako Me bodo ti grešni otroci najprej fizično napadli, nato grešili nad Mojim duhovnim naukom, ter celo sami utrpeli smrt in enkrat za vselej prenehali obstajati kot narod, ker sami niso hoteli drugače, - je sedaj tudi Moje srce napolnjeno z žalostjo nad slepoto človeštva.

Vsepovsod sejem iskre Moje nebeške svetlobe, vsepovsod se razlega Moj očetovski poziv: "Spreobrnite se, prevarani ljudje! Poslušajte Moj klic, poslušajte glas svojega nebeškega Očeta, ki vas opozarja pred veliko nesrečo - ki se je nekoč pripetila Jeruzalemu in njegovim prebivalcem! Poslušajte glas, ki vam želi odpreti oči in pokazati, kako neprevidno se opotekate kakor pijanci, v bližino večnega prepada, pri čemer vsak trenutek tvegate, da vas bo za dolgo časa pogoltnil. V svoji nezrelosti si boste takrat v tistih brezčasnih prostorih zmožni pridobiti edino,z veliko muko in mnogimi napori tisto, kar se v tem poskusnem življenju na zemlji zmore tako zlahka pridobiti.

Kakor je kmalu po Moji smrti prišlo do uničenja Jeruzalema, tudi danes ne bo dolgo

trajalo, preden se bo vaš družbeni ustroj, za katerega verjamete, da bo trajal večno, sesul.

Takrat je uničenje zadevalo eno mesto in en narod, toda sedaj bo zajelo mnogo mest in mnogo narodov, čisto zares celotno zemljo in človeštvo na njej.

V tistem času, po uničenju Jeruzalema, je judovski kult kot celota prenehal obstajati in Moj nauk je najprej obrodil prve sadove med pogani namesto med Mojimi ljudmi, Judi. Tako bodo sedanji tako imenovani predstavniki Mojega nauka prenehali s svojo grešno igro z Mojimi besedami in Mojim naukom. Tam se je obzidje templja, ki je kot takšno ločevalo ljudi od svetišča, zrušilo - in sedaj se ruši duhovno obzidje. Kar je bilo prej lastnina določenega družbenega razreda, bo sedaj postalo splošna lastnina. Tempelj je bil zravnan z zemljo, in samo opustošenje in groza sta označevala kraj, kjer se je - zmotno in z napačnim razumevanjem - častil veliki Bog. Ostanki uničenega obzidja so bili edine priče o tem, da je tam stalo glavno mesto naroda.

Podobno se bo sedaj zgodilo duhovno. Nekdo bo zelo težko spoznal mesto, kjer se je nekoč zakrivala resnica in bila pokopana pod kupom laži. Tema bo izginila in ne slabotna svetilka iz obokane sobe templja, temveč vsemogočno sonce duhovne svetlobe bo osvetljevalo in grelo vse stvari. Na ruševinah napak in prevar bodo vsajena večno zelena drevesa upanja,ki bodo - večno stremeča navzgor k brez-mejnemu nebeškemu kraljestvu - znamenje poti preostalemu človeštvu.

Torej Moji otroci, ker Moja svetloba usmiljenja zaman sveti na veliko množico grešnikov, - nekaj, kar moram prepoznavati z žalostnimi očmi in potrtim srcem - vi prevzemite to svetlobo usmiljenja in imejte v mislih, da Sem vas izbral med toliko tisočimi tako, da boste nekega dne lahko postali prvo trdno gradbeno kamenje novega templja v novem Jeruzalemu, ko bo zgradba prevare uničena.

Nekoč Sem vidno hodil med Mojimi otroki in ti Me niso prepoznali; toda sedaj, ko Me vi spoznavate, ali vsaj imate priložnost - bodisi po Mojih besedah ali Mojih delih -, da Me pojmujete kakor ljubečega Očeta, ter si prizadevajte, da se rešite splošnega propadanja: tako, da boste, ko bo obzidje navad starega sveta porušeno, ostali vzravnani. Dokazujte z vašo vztrajnostjo in zaupanjem, čeprav moram tudi sedaj točiti solze žalosti nad mnogimi izgubljenimi, da še vedno obstaja kdo, ki razume in ceni Očetovo ljubezen in ki, ne glede na vse, kar je tako žalostno, lahko postane odločujoči dejavnik v prihodnji brezmejni radosti.Ž

Medtem ko drugi zaslužijo solze sočutja poskrbite, da bodo v Mojem duhovnem svetu točili solze radosti in veselja nad vami, vašim vedenjem in vztrajnostjo, ki bodo potem največji dokaz vašega zmagoslavja. Amen.

Gottfried Mayerhoffer

Gospodove pridige